



Gdańsk, dnia 2 kwietnia 2013 r.

**DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ  
W GDAŃSKU**

KO/051-0010/13  
OP/007-0141/13

**Wojewódzki Sąd Administracyjny  
w Gdańsku  
Wydział I  
Al. Zwycięstwa 16/17  
80 – 219 Gdańsk**

Skarżący: **Paweł Lechowski**  
**Redaktor Naczelny Portalu  
Internetowego „PSUS.INFO”  
Ul. Waszyngtona 51/63  
42-217 Częstochowa**

strona przeciwna: **Dyrektor Izby Skarbowej  
w Gdańsku  
ul. Długa 75/76  
80 – 831 Gdańsk**

Wpis stały.

**ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ**

wniesioną w dniu 20.03.2013r. (data nadania w UP Częstochowa 22 - 15.03.2013r.), na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku, Nr KO/051-0010/13 z dnia 1 marca 2013r., w sprawie utrzymania w mocy decyzji Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku z dnia 8 lutego 2013r., Nr OB-4/413-1/13 odmawiającej udostępnienia informacji publicznej w zakresie wskazanym we wniosku Strony.

Decyzję doręczono Panu Pawłowi Lechowskiemu 1 marca 2013r., a skargę wniesiono z zachowaniem terminu.

**Stosownie do treści art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku, wnosi o oddalenie skargi oraz przekazuje w załączeniu:**

  
Administracja  
Podatkowa

1. skargę Pana Pawła Lechowskiego z dnia 20.03.2013r.,
2. odpowiedź na skargę.

Jednocześnie Dyrektor Izby Skarbowej informuje, że akta sprawy zostały przekazane do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wraz z odpowiedzią na skargę Pana Pawła Lechowskiego na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku Nr KO/051-0010/13 z dnia 1 marca 2013 r.

## UZASADNIENIE

### 1. Dotychczasowy przebieg postępowania administracyjnego.

Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku wydał w dniu 8 lutego 2013r. decyzję o numerze OB-4/413/13, w której odmówił Panu Pawłowi Lechowskiemu udostępnienia informacji publicznej w zakresie wskazanym we wniosku Strony.

**dowód:**

- *decyzja organu pierwszej instancji - karty 3-5.*

Zgodnie z art. 127 § 1, art. 129 § 1 i 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy Stronie odwołanie do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji - o czym Strona została prawidłowo pouczone w wydanej decyzji.

W/w decyzja organu pierwszej instancji została skutecznie doręczona w dniu 8.02.2013r.

**dowód:**

- *potwierdzenie e-mail -karta 6.*

Tym samym stwierdzić należy, iż termin do wniesienia odwołania od w/wym. decyzji upłynął w dniu 22.02.2013r.

Od decyzji Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku o numerze OB-4/413-1/13 z dnia 8 lutego 2013r. Pan Paweł Lechowski złożył odwołanie za pośrednictwem drogi elektronicznej w dniu 11.02.2013r.

**dowód:**

- *potwierdzenie e-mail- karta 11.*

Biorąc powyższe pod uwagę odwołanie zostało złożone z zachowaniem terminu.

Po rozpatrzeniu w/w odwołania Strony Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją Nr KO/051-0010/13 z dnia 1 marca 2013r. utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku Nr OB-4/413-1/13 z dnia 8 lutego 2013r.

W uzasadnieniu decyzji wskazano przy tym, iż zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

**dowód:**

- *decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 1 marca 2013 r. - karty 15-18.*

W/w decyzja została skutecznie doręczona Panu Pawłowi Lechowskiemu - w dniu 01.03.2013r.

**dowód:**

- *potwierdzenie e-mail - karta 20.*

## **2. Zarzuty zawarte w skardze.**

Pismem z dnia 15.03.2013r. (data wpływu do Izby Skarbowej w Gdańsku: 20.03.2013r.) Pan Paweł Lechowski wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku Nr KO/051-0010/13 z dnia 01.03.2013r. wnosząc o:

- uchylenie w/w decyzji z uwagi na istotne naruszenie prawa mające wpływ na wynik sprawy,
- zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie przepisów:

- art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001, nr 112, poz. 1198 ze zmianami),
- art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej,
- art. 14 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej,
- art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu skargi Skarżący podnosi, iż zaskarżona decyzja, jak i decyzja pierwotna, wydane zostały z naruszeniem przepisów prawa, regulującego również procedurę dostępu do informacji publicznej, co nie pozostało bez wpływu na wynik sprawy.

Kolejno, Strona skarżąca podkreśla, iż pojęcie „interesu publicznego” jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu.

W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. W sytuacji zatem braku interesu publicznego w danej sprawie, organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej przetworzonej powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji z takim właśnie uzasadnieniem.

W związku z powyższym Skarżący podkreślił, że wnioskodawca na etapie składania wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej. Zatem nie musi wskazywać dowodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże istnienia interesu publicznego.

Skarżący powołując się na art. 14 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej wskazuje, że przepis ten uzależnia możliwość uzyskania informacji publicznej (zarówno informacji przetworzonej, jak i nieprzetworzonej) od sposobu lub formy, w jakich wnioskodawca życzyłby sobie jej udostępnienia. Oznacza to, iż jeśli organ nie może zrealizować wniosku zgodnie z żądaniem winien poinformować wnioskodawcę, w jakim przypadku i w jaki sposób (dotyczy to też formy) byłoby możliwe.

Skarżący wskazuje, iż w przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji nie zawiadomił pisemnie wnioskodawcy o przyczynach braku możliwości udostępnienia żądanej informacji z uwagi na to, że ma ona charakter informacji publicznej przetworzonej. Nie wskazał przy tym, że jej udostępnienie może nastąpić niezwłocznie po wykazaniu powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Biorąc powyższe pod uwagę decyzja organu pierwszej instancji jest wadliwa, gdyż organ przed jej wydaniem nie przeprowadził nakazanego w ustawie toku postępowania.

Ponadto Skarżący uważa, że wnioskowana informacja chociaż nieprzetworzona ma szczególnie istotne znaczenie dla interesu publicznego.

W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazuje, że wystąpił do czterdziestu urzędów skarbowych w Polsce o informacje publiczną w zakresie wskazanym we wniosku Strony, aby zebrać materiał porównawczy. Z zebranych danych powstał „Raport - badanie empiryczne w zakresie wszczynania postępowania karnego skarbowego w sytuacji pomyłkowego złożenia kwartalnej informacji podsumowującej VAT UE zamiast informacji miesięcznych VAT UE” (dostępny na stronie [www.psus.info](http://www.psus.info)). Ww raport zawiera analizę otrzymanych danych. Spośród 40 urzędów skarbowych 39 odpowiedziało na postawione pytanie (*szczegółowa analiza treści odpowiedzi opisana jest w skardze – karty 22 - 23*).

Kolejno, Skarżący wskazuje, iż zdaniem organu pierwszej instancji informacja o jaką wnioskuje w punkcie 2 i 3 jest informacją złożoną w związku z czym organ będzie musiał podjąć nieproporcjonalne działania w celu sporządzenia danych.

Skarżący powołuje się na wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 lutego 2010r. sygn. akt II Sa/Wa 1474/09, z którego wynika, że takie czynności organu jak selekcja dokumentów, decyzji i protokołów, ich analiza pod względem treści są zwykłymi czynnościami, które nie mają wpływu i nie dają podstaw do zakwalifikowania żądanych dokumentów jako informacji publicznej przetworzonej.

Zgodnie z wyrokiem wydanym przez WSA w Krakowie z dnia 30 stycznia 2009r. sygn. akt II S.A./Kr 1258/08, przetworzenie informacji, o jakim mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej polega na dokonaniu zmian w jej treści, a nie na odjęciu z jakiegoś dokumentu elementów niezwiązanych z jego treścią. Z „przetworzeniem” informacji, nie można zrównać również samego faktu wyszukania w rejestrach, ewidencjach czy innego rodzaju zestawieniach informacji określonych we wniosku. W takim przypadku organ udziela prostej informacji publicznej.

Skarżący powołał się również na wyroki: WSA w Opolu z dnia 13 stycznia 2005r., sygn. akt II SAB/Op 14/04 oraz WSA w Łodzi z dnia 11 marca 2009r. sygn. akt II S.A./Łd 974/08.

W pierwszym przypadku o przetworzeniu informacji nie stanowi sięganie do materiałów archiwalnych, czy też źródłowych. Także czasochłonność oraz trudności organizacyjno-techniczne lub biurowe, jakie wiążą się z przygotowaniem informacji publicznej, nie mogą zwalniać zobowiązanych podmiotów z tego obowiązku, a tym samym kwestie te nie mogą ograniczać prawa do uzyskania informacji publicznej przewidzianego w art. 3, przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z art.5.

Dalej, usuwanie danych osobowych nie stanowi czynności, której można przypisać znaczny stopień zaangażowania intelektualnego, przez co czynność ta nie wypełnia znamion przetwarzania informacji.

Zdaniem Skarżącego, twierdzenie organu pierwszej instancji, że udzielenie informacji w zakresie punktu 2 i 3 wniosku, wymagałoby przetworzenia i analizy wszystkich złożonych w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w Gdańsku w latach 2011-2012 informacji jest fałszywe lub co najmniej wątpliwe. Zaznacza kolejno, iż argumentacja organu jest chybiona.

W ocenie Skarżącego, organy obu instancji usiłują stworzyć wrażenie, iż nie posiadają orientacji w sprawach urzędu skarbowego takich jak np. odstępnie od wszczynania postępowań karnych skarbowych.

Jak wskazuje Strona skarżąca, ilość wszczętych postępowań karnych skarbowych w sprawach będących przedmiotem wniosku jest znana, gdyż podawana jest w corocznej „Informacji dotyczącej postępowań w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe SK” oraz w sprawozdaniu MS-P2. Natomiast analiza akt spraw z art. 80 a KSS pod względem treści, jest zwykłą czynnością, która nie ma wpływu i nie daje podstaw do zakwalifikowania żądanej informacji pochodzącej z tych dokumentów, jako informacji publicznej przetworzonej.

Jednocześnie Skarżący podkreślił, iż argumentacja Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku jest sprzeczna z jego doświadczeniem badawczym, którego rezultaty zostały zamieszczone na stronie internetowej.

Reasumując, Skarżący stoi na stanowisku, iż w sposób bezprawny został pozbawiony przez organ swoich praw poprzez nieudostępnienie informacji publicznej odnośnie punktu 2 i 3 w złożonym wniosku, co czyni zaskarżoną decyzję w całości wadliwą.

### **3. Odpowiedź na zarzuty zawarte w skardze**

Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku po przeanalizowaniu zarzutów skargi w świetle zebranego materiału dowodowego nie znajduje podstaw do uwzględnienia skargi i podtrzymuje stanowisko szczegółowo zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Nr KO/051-0010/13 z dnia 8.02.2013r., wnosząc o oddalenie skargi.

Ustosunkowując się do zarzutów skargi wskazać należy, iż w niniejszej sprawie bezsporne jest, że informacja której domaga się Skarżący jest informacją publiczną w rozumieniu art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej zawierającą katalog otwarty spraw uznanych za

informację publiczną, w związku z art. 1 ww. ustawy i art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W przedmiotowej sprawie istotą sporu między Skarżącym, a organem II instancji jest ocena czy organ ma prawo udzielić informacji publicznej w sytuacji, w której Wnioskodawca domaga się udzielenia informacji przetworzonej i nie wykazuje przy tym szczególnie istotnego interesu publicznego.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 Konstytucji RP obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne.

Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę "prawa do informacji", wyznaczył tym samym podstawowe reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli bowiem stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.

Tryb udzielania tych informacji określa ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198). Na podstawie art. 2 ust. 1 tej ustawy prawo do informacji przysługuje każdemu.

Realizacja prawa do informacji publicznej w przewidzianych u.d.i.p. formach jest uzależniona od jednoczesnego, kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek. Po pierwsze: przedmiotem żądania informacji musi być informacja publiczna w rozumieniu art. 1 oraz art. 3 ust. 2 u.d.i.p.; po drugie: adresatem żądania udostępnienia informacji publicznej, na zasadach tej ustawy, zgodnie z art. 4 ust. 1 u.d.i.p., mają być "władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne", ponadto związki zawodowe i inne organizacje oraz partie polityczne; po trzecie: według art. 4 ust. 3 u.d.i.p. obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 6 maja 2011r., sygn. akt II SAB/Wa 104/11).

Zatem za informację publiczną należy uznać informacje wytworzone przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym (komunalnym bądź Skarbu Państwa), jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone (por. wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 181/02; wyrok NSA z dnia 20 października 2002 r., II SA 1956/02 oraz wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 2036-2037/02 za: M. Jaśkowska, *Dostęp do informacji publicznych*

w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Toruń 2002, s. 28). Wspomniana wykładnia pojęcia informacji publicznej opiera się przede wszystkim na treści art. 61 Konstytucji RP, wskazującego jako kryterium udostępniania informacji, czy dotyczy ona działalności organów władzy publicznej lub osób pełniących funkcje publiczne.

Kolejno wskazać należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Informacją przetworzoną jest informacja publiczna opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, czyli innymi słowy informacja, która zostanie przygotowana "specjalnie" dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów.

Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Powyższe zabiegi czynią takie informacje proste informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego (wyr. WSA z dnia 10 stycznia 2013r., sygn. akt II SAB/Sz 51/12)

Przepis art. 6 u.d.i.p. wprowadza przykładowy katalog informacji i dokumentów stanowiących informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Jego podstawową funkcją jest wskazanie najbardziej typowych kategorii informacji publicznych. Stanowi on nie tylko niezbędną konkretyzację postanowień art. 1 ust. 1 u.d.i.p. i doprecyzowuje zakres przedmiotowy u.d.i.p., ale także ułatwia wykładnię przepisów u.d.i.p. w kontekście regulacji art. 61 Konstytucji RP, której jest równocześnie rozwinięciem.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy organ odwoławczy wskazuje, iż informacje o które wnosi Skarżący w punkcie 2 i 3 wniosku nie istniały na dzień złożenia wniosku, w związku z czym ich udostępnienie wymagałyby ich przetworzenia. Działania dotyczące zebrania informacji o jakie wniósł Skarżący we wniosku związane są zaangażowaniem zasobów ludzkich w ich otrzymanie. Praca tych osób polegałaby na stworzeniu



zestawień opartych na szczegółowych kryteriach podanych przez Pana Pawła Lechowskiego (*szczególony opis stanu faktycznego –decyzja organu pierwszej instancji – karta nr 4 oraz karta nr 13*).

Przez pojęcie przetworzenia należy rozumieć wszystkie te działania podejmowane przez pracowników podmiotu zobowiązanego, które wymagają intelektualnego wkładu w celu stworzenia treści informacji. W tym ujęciu informacja przetworzona jest informacją nową, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są dokumenty (materiały) znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego. Przetworzenie przybiera więc postać czynności wymagających przeprowadzenia gruntownych analiz dokumentów znajdujących się w posiadaniu zobowiązanego podmiotu, jak również takich, które sprowadzają się do sporządzenia różnego rodzaju porównań, ostatecznych wyliczeń, odniesień do innych okresów, a także zestawień danych itp., które nie są wynikiem wynikających z przepisów prawa działań sprawozdawczych ( Jabłoński M. Art. PPIA 2005/65/265-276).

W zakresie przedmiotowej sprawy podkreślić należy, iż Skarżący wniósł we wniosku o dane, które są mu potrzebne jako materiał porównawczy w związku z postępowaniem prowadzonym przez Pierwszy Urząd Skarbowy w Częstochowie. Zebrane dane umieścił w „Raporcie – badanie empiryczne w zakresie wszczynania postępowania karnego skarbowego w sytuacji pomyłkowego złożenia kwartalnej informacji podsumowującej VAT UE zamiast informacji miesięcznych VAT UE” udostępnionym na stronie internetowej [www.psus.info](http://www.psus.info).

Zdaniem organu odwoławczego pozyskanie ww. danych stanowi **prywatny interes Skarżącego.**

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym przyjmuje się, że prawo do uzyskania informacji przetworzonej jest ograniczone do przypadków, w których jest to istotne dla interesu publicznego. **Ograniczenie to stanowi konsekwencję zasady podporządkowania interesu prywatnego interesowi publicznemu,** która ma za zadanie chronić podmioty zobowiązane do udzielenia informacji publicznej przed koniecznością reorganizacji ich struktury i zasad pracy, w przypadku **obowiązku przetwarzania posiadanych informacji udzielanych wnioskodawcom dla ich celów prywatnych** (np. przygotowania pracy naukowej) (T. R. Aleksandrowicz, *Komentarz do ustawy o dostępie informacji publicznej*, Warszawa 2002, s. 85-86). Korzystanie z pozostałych uprawnień składających się na prawo do informacji publicznej nie podlega ocenie co do ich zgodności z interesem publicznym.

Wskazać przy tym należy, iż za **sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego** należy uznać taką, która - ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób okoliczności rozstrzygnięcia

i późniejszej realizacji - w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej ich uprawnień i obowiązków.

Dla dokonania oceny, czy istnieje "ważny interes społeczny", ma znaczenie nie tylko intencja wnioskodawcy i wskazany przez niego cel, lecz także istota i charakter żądanej informacji (wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 listopada 2010r., sygn. akt II S.A./Wa 927/10).

Fakt, że Skarżący zbiera dane do „Raportu – badanie empiryczne w zakresie wszczynania postępowania karnego skarbowego....”, nie stanowi o tym, iż jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Wręcz przeciwnie, zdaniem organu odwoławczego zbierane dane mają posłużyć Skarżącemu wyłącznie do celów prywatnych.

Tym samym stwierdzić należy, że w/w zarzuty oraz wskazane w skardze okoliczności pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie podjęte w decyzji Nr KO/051-0010/13 z dnia 01.03.2013r., dotyczącej utrzymania w mocy decyzji organu pierwszej instancji.

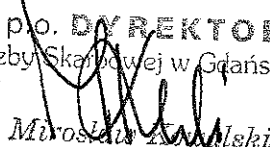
Z podanych wyżej przyczyn Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku w całości podtrzymuje rozstrzygnięcie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i – uznając, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem – wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

- oryginał skargi /pismo z dnia 20.03.2013. /data nadania w Urzędzie Pocztownym Częstochowa 22-15.03.2013/;
- akta sprawy
- odpis odpowiedzi na skargę dla Strony skarżącej.

Otrzymują:

1. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku – 2 egz.
2. Samodzielny Referat Obsługi Prawnej – w/m;
3. A/a

p.o. DYREKTOR  
Izby Skarbowej w Gdańsku  
  
Mirosław Ziemiński